

BOLDOG BARTOLO LONGO

A RÓZSAFÜZÉR TIZENÖT SZOMBATJA

A RÓZSAFÜZÉR TIZENNEGYEDIK SZOMBATJA

1. Soron következő **tized** elmondása (előimádkozóval)

A negyedik dicsőséges titok:

„... aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt.”

2. Elmélkedések (felolvasó)

I. Elmélkedés

Fontold meg, lelkem, hogy Mária számára is eljött az óra, hogy elhagyja a sötétség e völgyét. Annyi fáradalom után ő is elmondhatta szerelmesének szavait: minden beteljesedett – a próféciaik, Jézus Krisztus egyházának elterjedése, minden erény hősies megvalósulása.

Isteni Fiának mennybemenetele után Mária Jeruzsálemben maradt Szent János evangélistával, akivel később visszavonult Efezusba. Innen újra visszatért Jeruzsálembe, és itt élt haláláig. Élete – mint mindig, mindenütt – az istenszerelem élete volt, szüntelen imádság, jobban mondva folyamatos eksztázis, minden erény tökéletes gyakorlása, és főként lángoló felebaráti szeretet. Gyakran meglátogatta az isteni Fia jelenlétével és misztériumaival megszentelt helyeket, és Egyházának vigasztalása, tanítója, anyja volt.

Eljött tehát a pillanat, amit annyira várt, hogy örökre egyesüljön a legfőbb Jóval. Lelke ujjongott az Ura utáni vágytól és szerelemtől, és szívből följajánlotta önmagát egészen, hogy boldogan térjen vissza kezdetéhez.

És te, én lelkem, aki e föld nyomorúságához vagy kötve, miért nem vágyakozol boldog hazád után? Miért félsz annyira kilépni ebből az életből? Mit ad neked ez a világ? Mi varázsol el a könnyek e völgyében? Kérd Máriát, nyerje el számodra a földtől való elszakadást és az örök javak utáni vágyat, és készítsen föl téged szent példájával utadra!

Amikor János megtudta a Szent Szűztől, hogy elhagyni készül ezt az életet, olvassuk, hogy nagy számban összegyűltek a rokonok, a tanítványok és az ismerősök a Sion hegyére, ahol akkor Isten Anyja lakott, hogy még egyszer lássák, kifejezzék szeretetüket, meghallgassák utolsó szavait, és imába

ajánlják magukat. Sőt, ahogy Szent Areopagita Dénes elbeszéli, isteni intésre rövid idő alatt összegyűltek a szent apostolok is, akik akkor már szétszóródtak a világban, hogy prédikálják Jézus Krisztus hitét. Valamennyien sírtak e jóságos anya, e hatalmas szószóló és tanító elvesztése miatt – amint Damaszkuszi Szent János írja –, a Szent Szűz pedig édes szerelemmel vigasztalta őket, megígérván segítségét és közbenjárását.

Légy itt te is, e jóságos úrnő közelében, mondd el neki szükségeidet, kérd, hogy segítsen rajtad, és a szent tanítványok érdemeire való tekintettel nyerje el számodra a kért kegyelmeket. Bízz, ne kételkedj, ez a drága anya meghallgat téged! De figyelmedbe ajánlom a felebaráti szeretetet, a lelkek üdvösségét, hogy amennyire lehetséges, segítsd őket jó példáddal, alkalmas figyelmeztetésekkel, türelemmel, szeretettel és Istenhez az egész világért mondott könyörgésekkel. Ha ezt a hódolatot megadod Máriának, légy benne biztos, hogy mindig kegyes lesz hozzád.

Ó, gyengéd Anyám, bárcsak én is ott lehettem volna boldog elmenetelednél! Megcsókolhattam volna szent lábaidat, és oltalmazdá ajánlhattam volna magamat. Mivel azonban nem kérhettem akkor, fenséged trónusához borulva ma ajánlom magamat neked, ó, dicsőséges és halhatatlan. Jóságodban – átmeneteled és győzelmed órájának szerelméért – méltass arra, hogy ott légy a halálomkor, és állj mellettem abban a félelmekkel teljes órában, amelytől örökkévalóságom függ.

II. Elmélkedés

Lelkem, fontold meg, hogy amikor eljött Mária átmenetelének órája, miként szállt le az égből az ő isteni Fia, körülvéve a szeráfok megszámlálhatatlan sokaságával. Gondold meg, miként suttozta az Énekek énekének szavait: „*Kelj föl, kedvesem, szépségem és jöjj, mert íme, elmúlt a tél...*” (Én 2,10). Hagyd el a siralom völgyét, ahol annyit szenvedtél szerelmemért. *A gerle búgása*, azaz vágyakozó szíved hangja *hallik a földünkön*. (vö. Én 2,12)

Mária ujjong e szeretetteljes jelenésnek, és lelke örvend Jézusban, az Ő isteni Fiában. És magához véve a szentséges Eucharisziát, magának Jézusnak a kezéből, amint Damaszkuszi Szent János elmondja, örömmel eltelve mondta: „*Íme, az Úr szolgálóleánya, teljesedjék bennem újra a te isteni szavad. Fiam, a kezedbe ajánlom a lelkemet.*” (vö. Lk 1,38; 23,36). Vedd magadhoz a lelkemet, amelyet a magad képmására teremtetél és megőriztél a bűntől.

Nézd csak, lelkem, Mária már indul az égbe; a körülötte állókhoz fordul, drága anyai áldásával megáldja őket. Borulj oda te is lábaihoz és kérd tőle az áldást. Anyám, együtt örülök veled e nagy boldogságnak, dicsőségednek és nagyságodnak. Megérdemelted, ó, Mária, hogy Isten ennyire szeressen és megdicsőítsen, hiszen életedben te nem gondoltál másra, csak arra, hogy szeresd és megdicsőítsd Istent. De én e helyről el nem mozdulok, ha meg nem áldasz.

Ez az utolsó emlék, amit az Anya árva és vigasztalan gyermekeire ráhagyott. Ajánlj engem Jézus Krisztusnak és könyörülj a nyomorúságaimon! A te egyetlen szerelmes pillantásod, egyetlen jóságos, ajánló szavad, a hangod elég, hogy elnyerjen számomra minden jót. Könyörülj az én halandó életemen; és halálom óráján ne feledkezzél meg rólam, siess segítségemre, és állj mellettem keserves halálküzdelseimben.

Lelkem, ha a halálban meg akarod tapasztalni, hogy Mária a szerelem anyja, az életben légy Mária szerelmének hűséges gyermeke. És ha azt szeretnéd, hogy a halálodnál ott legyen Jézus, a szívedet ne szakítsd el Máriától. Ő, boldog az életem, ha szeretem Jézust és Máriát! És boldog leszek, amikor Jézus és Mária karjaiban meghalok. Megígérem neked, ó, Istenem, hogy nem szeretek mást, csak téged és nem gondolok másra, csak Rád. Neked ajánlom, ó, Mária, lelkem félelmekkel teljes átmenetelét.

Édes dallam hangzott föl egy angyal énekében: „*Fölvétetett Mária a mennybe az angyalok örvendezése közepette, akik áldják az Urat, mert megdicsőítette az ő királynőjüket. Táruljatok föl, örök kapuk: bevonul a dicsőség királya, és viszi magával szerelmét és a mi királynőnket.*” A többiek válaszoltak: „*Ki az, aki a Libanonról jó szerelmesére támaszkodva, olyan, mint az ébredő hajnal, szép, mint a hold, választott, mint a nap? Olyan, mint az illatszert, amely minden erény illatát árasztja, olyan, mint a fenséges olajfa, kegyelemtől és szépségtől ragyog.*”

Lásd tehát, lelkem, hogy a szentséges Szűz, mert mentes az eredeti bűntől és minden személyes bűn árnyékától is, nem veszítette el a szépségét; az Úr pedig azt akarta, hogy ne a saját erejével, mint Jézus, hanem Isten erejével szálljon föl az égbe. A test elővételezett megdicsőítése pecsételte meg Máriának, Isten Anyjának és az ő szeplőtelen fogantatásának kiváltságait. Ádám véreből fogant, de különleges kegyelemként Ádám bűnének árnyéka nélkül egészen tisztán, egészen szépen és szeplőtelenül; anya lett, de sértetlen szűz maradt, páratlan kiváltsággént, ami senki más teremtménynek

nem adatott meg. Igazságos volt tehát, hogy ennek a szeplőtelen testnek, a Szentlélek élő templomának a megdicsőítése elővételeztessék a dicsőséges test minden ajándékával: a könnyedséggel, a helyhez nem kötöttséggel, a szenvedéstől való mentességgel és a ragyogással együtt.

III. Elmélkedés

A fény nem különülhetett el e Naptól. Fény volt Mária lelke, amely teremtése első pillanatától kegyelemben gazdag volt; és Nap volt az ő szeplőtelen teste, amelyből a Szentlélek megformálta az Ige által fölvet emberséget. Az Egyház a Szűzanyát úgy nevezi: *választott, mint a Nap*, mert az összes teremtmények fölött kiváltságos.

És miként a lenyugvó Nap a levegőben erős, aranyszínű fényt hagy maga után, úgy Mária halandó útjának végén ránk hagyta a teológiai erények és a sarkalatos erények példájának világosságát, különösen négyszeres tisztaságában: a test tisztaságában, amiért Mária Isten Anyja lett; a szív tisztaságában, amiért a Szentlélek gyönyörűségét találta Mária lelkének tisztaságos érzületében; az Istenbe vetett hit tisztaságában, amelyet érintetlenül és elevenen őrzött, ezért ő az apostolok tanítómestere, a keresztyének bátorítója és a bölcsesség széke; és végül a szándék tisztaságában, amellyel mindent Istenre irányított, és mint hűséges szolgálóleány, mindent Isten kezéből fogadott, örömeket és fájdalmakat, megaláztatásokat és győzelmeket. Ezért hasonlítják őt a libanoni cédrushoz és Kádes pálmájához, s a Sion hegyének ciprusához, amely törzsét egyenesen az ég felé növeszti.

A tisztaság nemcsak a test tisztasága, hanem az erények összessége is, amely kizár minden viciumot: ezért a tisztaság inkább a lélek tulajdonsága, amint a Zsoltáros mondja: „*Uram, ki lakozhat a te hajlékodon, és ki nyugodhat a te szent hegyeden? Aki makula nélkül jár és igazságot cselekszik, aki igazat szól a szívében.*” (Zsolt 14,1-2). Sőt, Isten áldása van ígérve annak, aki őrzi a lelkiismeret tisztaságát: „*Ki mehet föl az Úr hegyére, és ki állhat meg az ő szent helyén? Az ártatlan kezű és tiszta szívű, aki az ő nevét hiába nem veszi, sem álnokságot nem szól felebarátja ellen. Az vesz áldást az Úrtól, és irgalmasságot az ő szabadító Istenétől.*” (Zsolt 23,3-5).

Mária minden dicsősége tehát onnan való, hogy szeplőtelen és az angyalok fölött áll az első pillanattól kezdve. És Isten az első pillanattól kezdve látta a mi korunkat, amelyben 1800 év után megfogalmazták a szeplőtelen fogantatás és a mennybevétel dogmáit. Ó, Mária szent és szeplőtelen

szüzessége – kiáltom tehát az Egyházzal együtt én, aki nem találok szavakat dicséretedre –, ó, édes Úrnőm, aki már elhagytad a földet, és elérkeztél országodba, ahol királynőként trónolsz az angyalok karai fölött, együtt örülsz veled mennybevételed egyedülálló kiváltságának! De emlékezz rá, hogy értünk, bűnösökért történt, hogy te ily nagy méltóságra és dicsőségre emeltté; ezért nem veszítetted el irántunk, Ádám szegény gyermekei iránti együttérzésedet, sőt, csak növekedett benned.

Magas trónusodról tehát – ahol uralkodol –, ó, Mária, fordítsd felém is jószágos szemedet, és könyörülj rajtam. Tekints rám és jöjj segítségemre, nézd, milyen viharokkal és mennyi veszéllyel kell találkoznom, amíg csak véget nem ér az életem. A te boldog halálad érdemeiért esdd ki számomra a tökéletesség szerelmét a hit tisztaságával, a lelkiismeret tisztaságával, a szív tisztaságával és a szándékok tisztaságával, hogy Isten kegyelmében léphessek ki ebből az életből; és az Úr napján én is dicsőséges testemben támadhassak föl, és eléd járulhassak, megcsókolhassam lábadat a Paradicsomban a boldog szellemekhez társulva, és dicsérjem és énekeljem a te dicsőségedet, ahogy az téged megillet. Amen

3. Ennek a titoknak az *erénye* a **tisztaság**. (pap)

Gyakorlása

Mária megdicsőítésének legjobb módja a földön erényeinek követése, különösen a lelkiismeret tisztasága, kerülve Isten minden bántását. Ennek elérésére vedd mindig szemügyre a legmegszokottabb és legszándékosabb bocsánatos bűnt is, és különösen törekedj megszabadulni tőle. Törekedj legyőzni a szenvedélyeket és megszerezni a tökéletességet azzal a megfontolással, hogy így nyered el Mária különleges oltalmát és szerelmét. Ez az az eszköz, amely a tisztító tűz érintése nélkül visz az égbe. Kérd Máriát minden nap, hogy ajándékozzon meg a maga négyszeres tisztaságával: a test tisztaságával, a szív tisztaságával, a szándék tisztaságával és a hit tisztaságával.

Röpi (pap)

Ó, Mária, isteni szerelem Anyja, segíts, hogy meghaljak a világnak és egyedül érted éljek!

Szentmise előtti imádság (pap)

Ki adja meg nekem a hit és a szív szüzességét, ami Máriában megvolt, amivel kiérdemelte, hogy méhébe fogadhatott téged, ó, Jézusom, és halandó

életének végén kiértemelte, hogy te magad szállj le az égből az ő megdicsőítéséért?

Ó, végtelen Tisztaság, rólad énekli az Egyház, hogy a tisztaságos szűz méhében időzni nem utáltál. És hogyan lehetséges az, hogy eljössz ma hozzám, az én szívembe, a legféktelenebb szenvedélyek, a legszegenyletesebb viciumok helyére, amelyet korábban egészen elfoglalt az ördög, és újra meg újra elkövetett bűneimmel azóta is próbálkozik? Uram, a századossal együtt mondom: nem vagyok méltó, hogy a szívembe jöjj, hanem csak egy szót mondj, és megtisztul a lelkem. Bárcsak sírni tudnám a vezeklő szentek keserű könnyeit, hogy lemossam a szennyet, ami utálatossá tesz előttem.

Ó, szent apostolok, akik sirattátok szerelmes anyátok elmenetelét, adjátok nekem könnyeiteket, és sirassátok velem együtt eltávolodásomat Istentől, és legnagyobb jótevőm iránti sötét hálátlanságomat.

Ó, szép szerelem Anyja, ne egyedül égj ettől az isteni tüztől: add meg, hogy veled együtt éjlek.

Szeretlek téged, Jézusom, és legforróbb vágyam, hogy szerelmed elemésszen engem. Te akarod ezt és képes vagy rá, Uram; tedd meg, amire képes vagy, és add nekem azt, amit adni akarsz.

Ó, Mária, az Üdvözítő Anyja, aki az égbe vezető út, kapu és a tenger csillaga vagy, jöjj e bűnbe esett lélek segítségére! Te, aki világra hoztad Teremtődöt, aki szűz vagy az Angyal szava előtt és után, könyörülj az én bűnös lelkemen. Egészen szép vagy, és az eredeti bűnnek foltja sincs benned; ezért a földön elérted a legnagyobb tökéletességet, amely felülmúlja az összes angyalok és a legmagasabban lévő szeráfok érdemeit és kegyelmeit; add nekem tisztaságodat, hogy ép hittel, sértetlen lelkiismerettel, tiszta szívvel és a szerelmedben megtisztult szándékkal jöjjelek most fogadni az angyalok kenyerét, aki Istennek ugyanaz az Igéje, mint aki magára öltötte testedből a testet és véredből a vért. Sőt, amikor a pap áldoztatni jön, engedd, ó, Anyám, hogy a te kezedből vegyem Jézusodat, és ily módon nagyobb tisztasággal és a lehető legnagyobb alázattal fogadjam Őt.

Ti pedig, paradicsomi angyalok és szentek, akik dicsőséges mennybevételének napján ünnepezve mentetek az égi Királynő fogadására, jöjjetek mind, és kísérjétek a lelkemet, amely ebben a boldog pillanatban jegyesével, az isteni Megváltóval, Istenével találkozik. Amen

4. Szentmise előtti állandó imádságok (közösen – külön füzet 1. oldal)

5. SZENTMISE

6. Szentmise utáni imádság (pap)

A földre borulva imád téged a lelkem, ó, Jézusom, az angyalokkal és a szentekkel együtt. Egyedül te vagy a szent, egyedül te vagy az Úr, te vagy a Magasságbeli, Jézus Krisztus. Imádom a te szentséges lelkedet minden képességével együtt, amely elrejtőzött a kenyér színe alatt. Jelenléteddel szenteld meg a lelkemet.

Jézus értelme, tisztítsd meg a szándékaimat. Jézus akarata, tisztítsd meg a vágyaimat. Jézus emlékezete, tisztítsd meg az emlékezetemet a bűnök képeitől és emlékeitől. Jézus szentséges teste, a te szeplőtelen testeddel tisztítsd meg az én ezerszer bűnös testemet. Jézus tisztaságos érzékei, tisztítsátok meg érzékeimet. Jézus szelíd szeme, tisztítsd meg a szememet. Jézus tisztaságos nyelve, tisztítsd meg az én hiú és átkozódó szavaktól tisztátalan nyelvemet. Jézus füle, tisztítsd meg a hallásomat, amely mindig fülel a világ híreire. Jézus keze, add nekem ártatlanságodat. Jézus drága vére, mosd le rólam a bűn minden szennyét. Részegítsd meg a szívemet az örömmel, hevítsd szent szerelmeddel. Jézus oldalából kifolyó, tisztaságos víz, moss meg engem. Ó, Jézus szentséges szenvedése, erősíts engem. Ó, Jézus lángoló szíve, égess engem szerelmeddel, véd szívémben az engedelmességet akaratod iránt, a bűnök megtagadását, önmagam gyűlöletét, a kegyelmet, hogy mindhalálig tetszeni tudjak neked, legfőbb javam és megnyugvásom!

Ó, Jézusom, ma, amikor anyád dicsőséges mennybevételére emlékezem, éleszd föl hitemet, hogy megvetéssel tudjak nézni mindent, ami földi, és áraszd belém a mennyei reményt, hogy egy napon megláthatlak a Paradicsomban. Ó, mily siralmas az állapotom, és mily részvétet keltő a nyomorúságom! Égi orvosom, neked tárom föl sebeimet és betegségeimet. A bűn törvénye él bennem és áll ellen a te akaratodnak: hittell vallom mindazt, amire tanítasz – és azután engedek a test vágyainak. Tudom, hogy a világban minden hiúság, gőg, csalfaság – és mégis követem. Zabolátlan hajlamaim ösztökélnek, és én hagyom magam félrevinni. A te törvényed kötelez engem, a megszokásaim pedig erőt vesznek rajtam; amiket te vársz tőlem, és amiket eddig szerettem, kettétépik a szívemet, és mégsem tudom

magamat elhagyni, és téged keresni. Ó, béke fejedelme, ó, isteni szabadító állítsd meg ezt a belső háborút, szabadíts meg ettől a gyötrelemtől, szaggasd szét láncaimat! A dicséret áldozatát ajánlom föl neked. (vö. Zsolt 116,16-17)

Ó, Mária, te most az égben ott ülsz isteni Fiad jobbján, és Ő örökké a tiéd. Ebben a percben én is magaménak mondhatom, de vajon birtokolni fogom-e örökké? Ó, jaj! Te minden erény mintaképe vagy, én pedig minden vicium tárháza vagyok. Te megtartottad Fiad minden tanácsát, amit ránk hagyott az Evangéliumban, én meg nem tartok meg belőlük semmit. „*Boldogok a lelki szegények – mondja Ő –, mert övék a mennyek országa.*” Én pedig annyira szeretem a föld kényelmét és gazdagságát! „*Boldogok a szelídek mert övék lesz a föld.*” Én meg oly kemény, oly haragvó, oly gögös vagyok, hogy még az emberek előtt is gyűlöletessé teszem magamat. „*Boldogok a szomorkodók, mert őket majd megvigasztalják.*” Én pedig nem teszek mást, mint állandóan keresem kielégíthetetlen szomjúsággal a földi örömeket. „*Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent.*” (vö. Mt 5,3.5.4.8) Íme, ezért láttad Fiadat a halálban, és vétetett föl tested dicsőségesen az égbe! Te egészen tiszta voltál, egészen tisztaszívű, egészen szeplőtelen. Vajon dicsőségesen támad-e föl az én testem?

Irgalmasság királynője, te nemcsak a tenger csillaga vagy, Isten nagyságos anyja és a szüzeknek szüze, hanem az Ég kapuja és a bűnösök szószólója is! Ó, Mária! Ó, Mária! Nagyokosságú szűz, hatalmas Úrnő, a te neved az én üdvösségem. Ha akarod, üdvözíthetsz engem. Mutasd meg tehát, hogy anya vagy. Oldd meg ezeket a láncokat, amelyek a bűnhöz láncolnak engem; légy világossága vak lelkemnek, üzd el a bajokat, igényeld a javakat.

Kiváltságos Szent Szűz, mindenek közt a legédesebb, kérd a te isteni Fiadat, oldjon föl bűneim alól, tegyen szelíddé és tisztává engem. Segíts tiszta életet élnem, szűziesen érintetlen hittel, mindig igaz szándékokkal, makulátlan lelkiismerettel, mindig tiszta szívvel. Őrizd biztonságban életem útját ellenségeim cselvetéseitől; hogy a halál pillanatában megláthassam a te Jézusodat, és a te tisztaságos kezedből úgy fogadhassam Őt, miként te fogadtad halandó életed utolsó órájában. Amen

7. Szentmise utáni állandó imádságok (közös – külön füzet 2. oldal)

8. Ének (Salve Regina – Hozsanna 322)